

Tekster

1. Jeg vil bare se dig sidde i min sofa

Tekst og musik: Helena Ljunggren

Jeg kan godt blive imponeret
over alt det, du kan og vil,
og i kunsten at kurtisere
der ved du os' lig', hvad der skal til.

Men jeg vil bare se dig sidde i min sofa
lørdag aften med den billig vin og hjemmesutter på,
og lig' så stille vågne op den næste morgen
og vide, at du ikke ville gå.

Emmentaler og røde roser
taler tyd'ligt sit eget sprog,
men af din tid får jeg kun små doser,
noget af dit liv er en lukket bog.

For jeg vil bare se dig sidde i min sofa
lørdag aften med den billig vin og hjemmesutter på,
og lig' så stille vågne op den næste morgen
og vide, at du ikke ville gå.

Fyldt med kærlige intentioner
gør du muligvis, hvad du kan,
og hvad ved jeg om testosteroner
og om at være en rigtig mand.

For jeg vil bare se dig sidde i min sofa
lørdag aften med den billig vin og hjemmesutter på,
og lig' så stille vågne op den næste morgen
og vide, at du altid ville sidde i min sofa
lørdag aften med den billig vin og hjemmesutter på,
og lig' så stille vågne op den næste morgen
og vide, at du ikke ville gå.

2. Et spor i den nyfaldne sne

Tekst og musik: Helena Ljunggren

Du sidder fordybet i tanker,
det gør du i øvrigt ret tit,
når stille på ruden der banker.
Derude er alt blevet hvidt.

Skammelig synes den brøde
at bruge sin kostbare tid
på smålige spekulationer,
når verden er skinnende hvid.

**Ja, hvide er marker og haver,
så skynd dig, for nu kan det ske
at du bli'r den første, der laver,
et spor i den nyfaldne sne.**

En dyne af snefnug har lagt sig
til ro på den sovende jord,
og træernes grene sig smykker
med fine krystaller på snor.

Og snart bli'r din krop dekoreret
af dansende snefnug i flok,
der sirligt sig lægger til rette
i hue og vanter og sok.

**Ja, hvide er marker og haver,
så skynd dig, for nu kan det ske
at du bli'r den første, der laver,
et spor i den nyfaldne sne.**

Sindrige mønstre kan væves
af fodspor i sneen så hvid.
Hvem si'r du har levet forgæves,
for her du kan præge din tid.

Utallige ord har du skrevet,
måske skal de læses en gang,
men i sne'n kan man se, du har levet
og ændret historiens gang.

**Ja, hvide er marker og haver,
så skynd dig, for nu kan det ske
at du bli'r den første, der laver,
et spor i den nyfaldne sne.**

”Sidder på en fortovscafe”

3. Sidder på en fortovscafe

Tekst og musik: Helena Ljunggren

lige nu
i byens blå oase sidder jeg og du
og kigger på de andre sådan lidt i smug
der deler sukkerskål og rødternet dug
Vi sidder på en fortovscafe
og venter stadigvæk på to kopper te

en dejlig dag
sommeren gi'r stadigvæk lidt eftersmag
og jeg har næsten glemt de tunge ord, du sa'
dem, der ramte mig som underhåndsslag
Vi sidder på en fortovscafe
og venter stadigvæk på to kopper te

muligvis
fører vejen ikke lig' mod paradiset
men jeg ku' sagtens sidde her i timevis
og dele dagen og en morgenavis
Vi sidder på en fortovscafe
og venter stadigvæk på to kopper te

i bund og grund
er jeg nærmest lykkelig, jeg savner kun
en lille smule mere end blot en hyggestund
men er det virkelig en skilsmissegrund?
Vi sidder på en fortovscafe
og venter stadigvæk på to kopper te

du og jeg
vi leger måske ikke altid samme leg
men hvad gør det i grunden, jeg har sagt til dig
at er der vilje, er der også en vej
Vi sidder på en fortovscafe
og venter stadigvæk på to kopper te

endelig
se der kommer tjeneren. Her sidder vi
og trygler om lidt myntete med honning i
der vil kurere vores monogami
Vi sidder på en fortovscafe
og venter stadigvæk på to kopper te

kom, lad os gå
ærgeligt, at tjeneren os overså
og der er altid noget, som man venter på
man inderst inde ved, man aldrig vil få
Vi sidder på en fortovscafe
og venter stadigvæk på to kopper te

4. I dag

Tekst og musik: Helena Ljunggren

I dag er himlen særlig blå.
Selv de tunge støvler løber let på tå.
I skovens bund vågner anemoner overalt
som et eventyr, der atter bli'r fortalt.

I dag er solen særlig gul.
Mellem grene lysets stråler leger skjul.
I hvide hav vugger anemoner arm i arm,
mens et lille kys gør kinden rød og varm.

I dag er græsset særlig grønt.
Selv et strå må synes livet, det er skønt.
Mærker du, der blomstrer anemoner i mit sind,
i det kælderdyb, hvor lyset lukkes ind?

I dag er himlen særlig blå,
og hvem ved, hvad anemoner tænker på?
I timevis tænker anemoner: Mon det sker,
at det lille kys vil bli' til mange fler'?

5. Ved vandet

Tekst og musik: Helena Ljunggren

De slidte sandaler har du sparket af,
du går gennem bølger, der følger en sommervind
hen mod en båd, der ved bølgenes slag
vender sit ansigt og blotter den anden kind.
Mens båden, den vippes og vugges i søvn i sit
bølgende bo,
så er det ved vandet, du finder ro – finder ro –
det er ved vandet, du finder ro.

En sjasken og pjasken fra legende skridt,
i saltvand så døbes to nyfødte sommerben.
Dage og nætter har tidevand slidt,
til dig har det lavet en løber af glatte sten.
Hen over vandspejlet venter en himmel, så lysende
klar,
for det er ved vandet, du finder svar – finder svar –
det er ved vandet, du finder svar.

Blundende bader du ansigtet i
rumlen og mumlen fra brændingens bølgeslag.
Bølgerne bukker og glider forbi,
og skibene sejler af sted under hvide flag,
og inde i havnen, så ser du en dør blive åbnet på
klem,
for det er ved vandet, du finder hjem – finder hjem –
det er ved vandet, du finder hjem.

6. Under min pude

Tekst og musik: Helena Ljunggren

stille og blidt
slumrer jeg lidt
nu kommer natten med hastige skridt
under min pude jeg gemmer en sang, som
jeg hell’re vil synge i morgen

blågrønne vand
regnbuesand
sejler jeg over til drømmenes land
under min pude jeg gemmer en tanke,
jeg hell’re vil tænke i morgen

kom, lad os mødes i drømme
følge hinanden på vej
ad snirklede, snoede strømme
ja, enten hos dig eller mig

toner med drys
regndråbekys
svæver forbi os på bamser af plys
og under din varme og dejlige seng står
en hemmelig dør lidt på klem.

nu er vi nær
natmånens skær
nu kan vi se, hvem vi virkelig er
og under min pude jeg glemmer en tanke,
jeg ik’ vil ku’ huske i morgen

7. Uden vind

Tekst og musik: Helena Ljunggren

Vist har vi haft det rigtig fedt,
men ingen vil ku' påstå, det var let,
for hver gang at jeg troed', vi var rigtig, rigtig tæt,
så trak du dig tilbage lig' med et.

Jeg var som i et eventyr,
og satte næsten alting over styr.
Men hvert et lille skridt, som jeg forsigtigt ville ta',
blev efterfulgt af kæmpe skridt tilbage'.

**Uden vind er det vansk'ligt at sejle,
uden strenge spiller ingen violin.
Rundt omkring dig er klipper så stejle,
og du vil aldrig blive min.**

Jeg kan jo lig'så godt la' vær'
at lede efter no'et, der ikke er,
og eg'ntlig holde op med blindt at drømme og at tro,
at blomsterfrø i ørkensand kan gro.

Du kaldte mig dit krydderi.
Min bittersøde smag er snart forbi.
Men uden krydderi bli'r mad så kedelig og bleg,
ja, ligesom vi får det hver for sig.

**Uden vind er det vansk'ligt at sejle,
uden strenge spiller ingen violin.
Rundt omkring dig er klipper så stejle,
og du vil aldrig blive min.**

Jeg aner ik', hvad der gik galt,
Det føles tomt, men også lidt banalt.
Lad end'lig ikke følelser få alt for stor værdi.
Det vigtigste, det er at være fri.

**Uden vind er det vansk'ligt at sejle,
uden strenge spiller ingen violin.
Rundt omkring dig er klipper så stejle,
og du vil aldrig blive min.**

8. Vi har lige talt i telefon

Tekst og musik: Helena Ljunggren

Vi har lige talt i telefon.
Det altid godt at få en snak med nog'n.
Men ind imellem taler
man så nemt forbi,
det man eg'ntlig allerhelst vil si',
- uh uh uh -
det man eg'ntlig allerhelst vil si'.

Vi har lige talt i telefon,
et kvalt forsøg på kommunikation.
Selvom det var min stemme,
var det ikke mig,
og da jeg mente ja, så sagde jeg nej,
- uh uh uh -
og da jeg mente ja, så sagde jeg nej.

En dialog, der kører rundt i ring
med tomme ord. De siger ingenting.
Og ofte ved man ikke,
lig' hvad der skal til.
Men det jo dig - dig og mig jeg vil,
- uh uh uh -
men det jo dig - dig og mig jeg vil.

En flygtig tanke efterlader spor
af skjult distance viklet ind i ord.
Der var så meget andet,
som man ku ha' sagt.
Det ved man først når røret det er lagt,
- uh uh uh -
det ved man først når røret det er lagt.

Vi har lige talt i telefon.
Det altid godt at få en snak med nog'n.
Men ind imellem taler
man så nemt forbi,
det man eg'ntlig allerhelst vil si',
- uh uh uh -
det man eg'ntlig allerhelst vil si'.

”Sidder på en fortovscafe”

9. **Spred dine smukke vinger**

Tekst og musik: Helena Ljunggren

Sidder du igen og tøver - svinger dit mod,
selvom der er lykkekløver lige ved din fod?
Frygter du de mørke nætter - uden ild,
du skal se, at tågen letter, før du farer vild.

**Spred dine smukke vinger,
spring fra din gren,
reden er tom, så kom,
det er endnu ik' for sent.
Ingen hænder holder dig tilbage,
og der er ingen bånd, der binder dine ben.**

Fryser du, når sneen falder - på din hud,
og sveder du, når livet kalder, be'r dig springe ud?
Ser du kun de stejle klipper - ik' den eng,
du lander i, når hånden slipper grebet fra din seng?

**Spred dine smukke vinger,
spring fra din gren,
reden er tom, så kom,
det er endnu ik' for sent.
Ingen hænder holder dig tilbage,
og der er ingen bånd, der binder dine ben.**

Lader du de tunge tanker - vælde op
og lægge tykke tågebanker rundt omkring din krop.
Men hvis du lader solen vente - bag en sky,
vil den allig' vel altid hente næste morgengry.

**Spred dine smukke vinger,
spring fra din gren,
reden er tom, så kom,
det er endnu ik' for sent.
Ingen hænder holder dig tilbage,
og der er ingen bånd, der binder dine ben.**

10. **Elskede, bliv hos mig i nat**

Tekst og musik: Helena Ljunggren

jeg rammes af en lun septembervind
der stryger mod min hud
som sommerens allersidste favntag

men hurtigt sniger mørket sig herind
og lyset brænder ud
langt før end natten når en ny dag

**hurtigt ta'r vinterkulde fat
elskede, bliv hos mig i nat
tætn din dør mod bitter vind
lad ikke kulden komme ind**

som skyggerne, der danser på min dør
står vinteren på lur
og ser utålmodigt efter sprækker

snart sommeren helt mister sin kulør
nu taber den sin tur
alt for kort dens skønhed rækker

**hurtigt ta'r vinterkulde fat
elskede, bliv hos mig i nat
tætn din dør mod bitter vind
lad ikke kulden komme ind**

når nordenvinden med sit kolde pust
slår sommeren ihjel
ret det sig viser som et vartegn

at drømme alt for let kan blive knust
for duften af farvel
lurer i alle blide kærtegn

**hurtigt ta'r vinterkulde fat
elskede, bliv hos mig i nat
tætn din dør mod bitter vind
lad ikke kulden komme ind**

11. I nattetimer grå

Tekst og musik: Helena Ljunggren

stormen har lagt sig
natten er stum
stilheden råder
i dine rum

i månens blanke spejl
i nattetimer grå
der mødes du og jeg
lad tiden gå i stå
lad tiden gå i stå

når natten drikker
dit åndedrag
få øjeblikke
fra søvnens grav

ser månens øjesten
i nattetimer grå
to skygger bli' til én
lad tiden gå i stå
lad tiden gå i stå

stormen har lagt sig
natten er stum.

12. Nu vender jeg mig om

Tekst og musik: Helena Ljunggren

Kærligheden er
umulig at beregne.
Du gi'r alt, hvad du har,
men kommer ingen vegne.
En gang var det vor agt
at sige alt til hinanden.
Det gør vi ikke mere,
for alt er sagt.

**Nu vender jeg mig om
og lader som om jeg sover,
så du ik' ka' se en tåre
trille på min kind.**

Den smukke illusion,
som var en del af legen,
blev hurtigt alt for tung
og smidt et sted på vejen.
Og det, der engang var
er smuldret i vore hænder.
Vi vogter blindt de marker,
vi ikke har.

**Nu vender jeg mig om
og lader som om jeg sover,
så du ik' ka' se en tåre
trille på min kind.**

Forsvundet er det håb,
der var så vel bevaret,
og spørger du mig nu,
er løggen skjult i svaret.
Og her står du og jeg
med lysår mellem hinanden
og håber, at den anden
vil gå sin vej.

**Nu vender jeg mig om
og lader som om jeg sover,
så du ik' ka' se en tåre
trille på min kind.**